

STATENS PRÆMIEOBLIGATIONSBLÅ af 1963.

5. trækning. (Lilla obligationer.)
Lånet omfatter serienumrene 6501-9000 og løbenumrene 7001-9000 incl.
Følgende større præmier er i dag uddrækket:

250.000 kr.: serie nr. 7102 løbe nr. 8339 50.000 kr.: serie nr. 7555 løbe nr. 8003
100.000 kr.: serie nr. 6768 løbe nr. 8022 50.000 kr.: serie nr. 8733 løbe nr. 8081
50.000 kr.: serie nr. 9232 løbe nr. 8032

serie nr.	løbe nr.	serie nr.	løbe nr.	serie nr.	løbe nr.	serie nr.	løbe nr.	serie nr.	løbe nr.	serie nr.	løbe nr.	serie nr.	løbe nr.	serie nr.	løbe nr.
25.000	6763	7346	6835	7367	7531	8582	7656	8103	7871	8684	5818	8764	8664	7976	
	6787	8223	7422	8229	7606	7723									
10.000	6848	7138	7159	7530	7412	8772	7832	8570	8194	8326	8611	8908	8949	7353	
	6826	6886	7183	7171	7645	7837	7975	7124	8246	8981	8677	8537	8920	7410	
	7151	7740	7276	8872	7761	8090	8039	7209	8576	8089	8764	8117			
5.000	6503	8417	6760	7476	7432	8219	7301	8295	8181	7952	8529	7234	8857	7837	
	6565	8933	6762	7638	7585	7883	7323	8054	8217	8257	8640	7524	8911	7139	
	6623	7612	6652	7507	7715	7704	7845	7640	8255	8149	8678	8187	9312	7424	
	6678	7304	6984	7837	7736	7007	7884	7339	8371	8069	8739	8510	8940	7233	
	6710	6492	7099	6288	7753	7245	7597	8212	8474	8690	8756	8061	8645	7503	
	6723	7948	7131	7612	7781	8866	8032	7744	8517	7483					
1.000	6762	6534	6866	7758	7238	7943	7682	7943	8012	8373	8438	8085	8649	7625	
	6585	8521	6770	8021	6979	7575	7288	8868	7683	7677	8020	8185	8462	7029	
	6589	8848	6776	7521	6979	8393	7327	8126	7704	7581	8480	8542	8769	7306	
	6613	8578	6703	7612	6991	7520	7325	8648	7708	7757	8115	7658	8491	8583	
	6635	7202	6919	7942	6993	8511	7331	8186	7731	7939	8144	7951	8496	7957	
	6642	7964	6821	7316	7012	7895	7357	8262	7749	8382	8172	7638	8506	7737	
	6644	8104	6834	8537	7220	8893	7387	7490	7812	7906	8177	7235	8514	7983	
	6672	7763	6831	8985	7116	7443	7403	7534	7052	7267	8246	8531	8333	8176	
	6690	8422	6920	8706	7165	7365	7431	7594	7866	8646	8259	7664	8532	8638	
	6697	8031	6933	7560	7131	7721	7479	8647	7869	8701	8279	8605	8815	8708	
	6704	8847	6934	7126	7223	7016	7438	7821	7352	7710	8385	7677	8648	8079	
	6755	8014	6964	8342	7229	7444	7623	7174	8005	8920	8400	7957	8960	8298	

Den officielle trækingsliste indeholdende samtlige 1675 præmier samt numrene på endnu ikke hævede præmier fra tidligere trækninger vil kunne købes for 35 øre i bladsudsalgsen fra den 11. april d.å. Trækingslisten vil lægges frem til eftersyn i postkontorer, amts- og toldkasser. Udstafning af præmier af alle størrelser foregår ved Danmarks Nationalbank, amts- og toldkasser. Uden for København ved toldkasser fra og med den 12. april d.å. Af kontrolhensyn vil der for obligationer, på hvilke der er faldet præmier på 5000 kr. eller større beløb, hængt nogle dage mellem obligationernes indlevering og præmiernes udbetaling. Præmier, der er faldet i denne trækning, skal være hævet senest den 12. april 1970. Efter denne dato er de forældede.

Finansministeriet, den 4. april 1967.

Vaskikona

søskit til 1. mai.

TELEFONVERKIÐ

Keypið

frá teimum, sum lýsa í

SOSIALINUM!

Offentlig Licitation

Malerarbejdet ved Færøernes seminarium i Tórshavn

For undervisningsministeriet udbydes herved malerarbejdet ved opførelse af et seminarium med øvelses-skole i Tórshavn i offentlig licitation.

Bygningens samlede etageareal udgør ca. 4.600m²

Bestilling af licitationsmateriale skal ske senest den 20. april 1967 ved at fremsende en crossed depositum check, stor kr. 250,- til undertegnede.

De således tilmeldte firmaer vil straks derefter få materialet tilstillet.

Interesserede malermestre på Færøerne bedes afgive Deres bestilling til rigsombudsmandens kontor i Tórs havn.

Samtlige tilbud afleveres til rigsombudsmanden på Færøerne, Tórshavn, senest lørdag den 20. maj 1967 kl. 13.00.

Licitationen afholdes samme sted efter nærmere bekendtgørelse til de bydende, og åbningen finder sted i overværelse af de bydende, der måtte give mode.

Depositum tilbageleveres ved returnering af licitationsmateriale i uskadt stand.

For undervisningsministeriet:

JØRGEN STÆRMØSE

Kgl. bygningsinspektør arkitekt m.a.a.

Benediktsgade 46 — Odense — telefon (09) 11 59 11

Max Catto:

FEIGDARFUGLAR

(Framhald)

Eg var framvegis aftast — og hostaði illa, táid vit komu niður í tann tjúkkra roykin — og Harry Frobisher stíntaði undan mær, men illa gekst hon um. Aftur kom eg at hyggja upp á tað litla, sum sat á ryggi hansara, og eg var nakað bilsin um, at barnið kundi sova so fast, meðan hann skinklaði so mikið nógv; skjótt var, at læknaforvitni mitt vaknaði, og eg fór at hugsa um, hvat hatta mundi vera fyr svövnur, ið tað svav. Frobisher stýðaði barnið so væl sum nakar, men bein hennara slongdust sum á trolltoppu. Áðrenn eg hevði havt upp hondina at røra við hana, visti eg, hvat ið feitti. Eg snarði tí litla dukkuandlitinum á imóti mær, og segði beinanvegin við Frobisher.

»Bíða, bíða...« Men vit runnu so skjótt óman gjøgnum brattan, at hann fekk ikki stæða. Eg rópti aftur á hann — hann fóttaði ser, og hugdi at mær uttan at skilja, hvat eg vildi.

Eg rópti á hini frammanfyri: »Komið aftur«.

Faðir Doonan stæðaði trekliga og kom aftur til okkara — sum ein herhøvdingi, ið ikki dámar at lata sigurin frá ser. Eg segði hvasliga við fyrirstöðukvinnuna: »Halt børnini burtur« Hon blunkaði so ivingarsom og hevði tey undan ser. Eg segði lágmelt við faðir

Doonan: »Tað er Fleur. Hon er deyð.«

Hann kikkaði eftir andanum, lyfti beinanvegin deyða barnið niðrav rygginum á Frobisher. Frobisher gløddi tómoygdur at mær. »Deyð?« teskaði hann, »Hvat havi eg gjørt?«

»Tygum hava einki gjørt«, segði eg. Men hann lurtaði helst ikki eftir mær — hann stardi uppá faðir Doonan og at tí deyða barninum, sum lá í grasinum. Hann tók uppáttur og uppaftur: »Hvat havi eg gjørt?«

Charlie kom til og tók blidliga undir armin á honum. »Hoyrði tú ikki hvat ið doktariin segði, Harry. Tú hevur yvirhøvur einki gjørt.«

Men eg gekk nettupp og tósá við hana...«

»Tá var hon longu deyð«, fýsti eg. Eg var so illa við — men eg kundi biði tunguna av mær. Maðurin mest sum græt og datt um koll.

Faðir Doonan hugdi at mær. Hann var ræðuliga bleikur at siggja. Eg segði so hart, at Frobisher eisini skuldi hoyra: »Hon var ógvuliga ússalig. Hetta var beinleiðis ovboðið fyrri hana.«

Faðir Doonan legði tey starandi, forvitnu barnaeygu saman, reisti seg upp og segði við hásarinn rødd við fyrirstöðukvinnuna: »Far langur oman við børnunum.«

»Eg vildi fegin verið her, tá ið...«

»Men ikki saman við óvitunum. Ger sum eg biði tygum.«

Hon savnaði saman tey tigiandi forvitnu børn, og fór oman eftir við teimum. Tey vóru so utlúgvandi, og dugdu ikki at siggja nakað logið í tí, at eitt av teimum fekk sær ein lúr. Tey stæðaðu eitt sindur longri niðri, og tey flestu tveittu seg beinanvegin í grasið. Hjár kom kvikliga at seta seg hjá Frobisher, og vildi líkasum verja hana. Charlie og Faðir Doonan vóru farnir at grava. Ljóðið av bókunum var so óhugnaligt at hoyra í tí stillu morgunluftini.

Sorgarbundin teskaði Marcel: »Tað var so bert eitt skjót barn. Tær nýttist ikki at syrgja so.«

»Eg bar hana.«

»Eg beri eisini eitt. Eg veri ikki fyrri tí lagdur út sum pápi.«

»Eg ikki so mikið sum veit, hvussu tað bar tilk, segði Frobisher.«

»Hoyr nú, kvetti eg av. Mær dámdi einki tað dapra spenta andlit hansara. «Um tað kann troysta tygum nakað, so hevði eg ongantið nakað mót um, at hon fór at liva. Níggju tíggju ár — eldri var hon ikki vorðin. Hon hevði ongantið fingið nakra gleði av livinum.«

Hann hugdi illur at mær. »Hvat fanan vita tygum, hvat ið skal til, fyrri at fáa nakra gleði burtur úr livinum.«

»Tað fær ein ikki, ið hevur sjúkan og upptardan kropp.«

»Eg havi ógvuliga góðan kropp«, segði hann og steig á orðið, meðan hann royndi at hyggja framvið Marcelli og eyg leiða faðir Doonan og Charlie. »Halda tygum, at eg havi fingið nakra gleði burtur úr livinum?«

Eg hugsaði við mær, at hann mundi hava fingið sínar skitnu gleðisstundir, og at tað ið hvussu er eingin var, ið hevði formeina honum at liva sít liv. Nakrir smásteinar ruddu oman, táid eg reisti meg upp. Menn sum Frobisher vóru tílíkir smásteinar — teir vistu bert ein veg — omaneftir. Litil lóta, og ljóðið frá grótinum hvarv. Eg fór yvir at vera hjá, meðan teir jarðaðu barnið.

Faðir Doonan tók at rekta ritualið upp, og Frobisher var at siggja til, heilt frá ser sjálvum, og royndi at koma á fotur. Men Marcel trýsti hann niðuraftur. Frobisher boygdi hováði niður og tók sær um eyguni. Eg grundaði uppá, anti-in hann mundi gráta.

So einaferð var hetta av. Faðir Doonan kom aftur. Hann var postur — sum hann skuldi havt runnið seg móðan. Hann stardi fast at Harry Frobisher, og sum altíð táid álvara leikaði á, var hann tusnaður í andliti og sveittin lak av honum. Hann sá, hvussu Frobisher royndi at koma sér upp, og við eitt var hann illur. Hann rópti Camille.

Hann léddi hana yvir til Frobisher og segði við hann hart: »Latið hana stýðja tygum. Hon er ment at fara tygum fram«.

»Hví tað? Nú eri eg barbak-aur. Eg klári meg sjálvur.«

Faðir Doonan kvetti hann av so óðismikil: »Her er einki at tala um. Eg fari ikki at skeldast við tygum hesa ferð. Tygum hoyra meg?«

»Mær baggar einki«, tók Fro bisher upp aftur so treiskur og hopaði undan.

»Tygum tarna okkum gongd. Tak í hana. Ger sum eg biði tygum. Tí kunnu hjálpa uppá hvørt annað — hon kann stýðja tygum, og tygum hava eyguni fyrri bæði.«

»Hví fanan rópa tygum so?«

»Tí tygum nýðja meg til tað. Tygum eru so býttur og treiskur.«

Faðir Doonan fór yvir og tók av makt um arm hansara og legði hann um óksl Camille, sum talaði lágmelt fyrri at sísa teir báðar, men presturin helt á at skrála inn í andlit Frobishers tvørturum hana; eg kundi ikki fáa í mitt høvd, hvat ið bílaði manninum. »Nú vera tygum á fylgi við henni, og halt so uppat at seta sovorðna oði í megi.«

»Ger tað nakað?« spurdi hann hjálpari tær, Harry?« smurdi Marcel blidmæltur.

Frobisher sendi honum eygnabrá sum djór, ið er komið í fell una. Hann legði seg so spakuliga inn at henni. Fyrirstöðukvinnan lat munnin upp — men tá ið hon sá í andlitið á faðir Doonan, hvussu tusnað tað var, tagði hon kortini. Ikki skilti eg hví Frobisher ikki vildi nema við Camille.

Faðir Doonan suffaði, lyfti barnið uppá seg, og var til reiðar at fara aftur til gongu. (Framhald)

Haldið Sosialin!